

ABSTRAKT

V této bakalářské práci se věnuji tématu Prevence syndromu vyhoření u pedagogických pracovníků vybraných základních a středních škol. V teoretické části se zabývám pojmem syndrom vyhoření, jeho příčinami, fázemi, riziky vzniku, ale také tím, zda je syndrom vyhoření nemoc. V teoretické části je také zmíněna důležitost účinku sociální podpory a preventivních opatření proti vzniku syndromu vyhoření.

V praktické části uvádím kvantitativní výzkum prostřednictvím dotazníku adresovaného pedagogům vybraných základních a středních škol. Získaná data jsou zpracována do grafů. Hlavním cílem této bakalářské práce bylo zjistit, zda syndrom vyhoření souvisí s délkou pedagogické praxe. Vyhodnocením dotazníků vyšlo najevo, že délka pedagogické praxe mnou oslovených respondentů základních i středních škol by mohla mít souvislost s možným ohrožením syndromem vyhoření. Z výzkumu vyplývá, že nejvíce jsou syndromem vyhoření ohroženi pedagogové, jejichž praxe je 16 a více let. Pomocí dotazníkového šetření bylo také zjištěno, že téměř polovina respondentů základních i středních škol se subjektivně cítí ohrožena syndromem vyhoření, či se domnívá, že u nich syndrom vyhoření již probíhá. Součástí praktické části bakalářské práce je diskuze, doporučení a závěr. V doporučení jsem poukázala na potřebu prohlubovat znalosti pedagogů, týkajících se příčin vzniku syndromu vyhoření. Vzhledem k vysoké administrativní zátěži, která dle komparace dat je zátěží pro většinu pedagogů, jsem navrhla, aby školy zaměstnávaly alespoň jednoho administrativního pracovníka, který by vyřizoval právě onu administrativu, která se jeví jako přítěž pro pedagogy.

KLÍČOVÁ SLOVA

syndrom vyhoření, pedagog, stres, prevence, pracovní zátěž